บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาคการท่องเที่ยวถือว่ามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยอย่างมากในช่วงที่ผ่านมา โดยมีสัดส่วนในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สูงถึงกว่าร้อยละ 6.3 และคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 50 ของมูลค่าการส่งออกภาคบริการ (Export of Servicer) ทั้งหมดรวมทั้งเป็นแหล่งรายได้เงินตราต่างประเทศต่างประเทศ เข้าสู่ประเทศจำนวนมากกว่า 470,625 ล้านบาทต่อปี ภาคการท่องเที่ยวยังมีความเชื่องโยง (Linkages) กับภาคอุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมบริการต่าง ๆ เช่นโรงแรม ร้านอาหาร การขนส่ง เป็นต้น (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. 2552. ออน-ไลน์) สถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยในปี 2552 มีแนวโน้มค่อนข้างสูงต้องเผชิญกับตัวเลขการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ นับตั้งแต่วิกฤตต้มยำกุ้งในปี2540 รวมทั้งเหตุการณ์ก่อการร้ายในสหรัฐฯ เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 เป็นต้นมาตลอดจนการระบาดของโรคซาร์สในภูมิภาคเอเชีย และวิกฤต สึนามิ เพราะนอกจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกแล้ว และการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 ในแถบอเมริกาเหนือแพร่กระจายไปในภูมิภาคต่างๆ แล้วยังมีปัญหาการเมืองภายในประเทศที่ยังไม่นิ่งด้วย (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2552)

การรับมือกับภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซาลงที่ส่งผลต่อธุรกิจการท่องเที่ยวของไทย สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ทั้งการเมือง โลกไข้หวัด 2009 และเมื่อปีที่แล้วมีเหตุการณ์ปิดสนามบินและประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ทำให้ธุรกิจในด้านการท่องเที่ยวลดลงมาก รายได้น้อย แต่รายจ่ายเท่าเดิม ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถอยู่ได้ ผู้ประกอบการบางรายก็ขายกิจการทิ้ง ตอนนี้รัฐบาลได้เข้าช่วยเรื่องการท่องเที่ยว ไม่เก็บค่าวีซ่านักท่องเที่ยวถึงเดือนมีนาคมปี 2553 และนักท่องเที่ยวที่เข้าชมอุทยานและโบราณสถานต่าง ๆ ทางอุทยานยกเว้นค่าเข้าชม 50 เปอร์เซ็นต์ การต่อสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการ หลังจากที่รัฐบาลเข้าช่วย ณ เวลานี้ สถานการณ์เริ่มดีขึ้นแล้ว มีนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นและประเทศจีนเริ่มจองทัวร์เข้ามาตั้งแต่ต้นเดือนกรกฎาคมจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ปี 2553 ขณะนี้การท่องเที่ยวก็เริ่มจะดีขึ้น แต่ปัญหาเรื่องเงิน การเมือง และการบิน 3 ข้อนี้การท่องเที่ยวก็ชะงักไปอีกเหมือนกับช่วงเวลาที่ผ่านมา

ดังนั้น ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวและการบริการที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องเร่งปรับตัว นอกเหนือจาก ลดแลกแจกแถม และการปรับลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เพื่อรักษาเงินหมุนเวียนที่มีอยู่ให้ได้นานที่สุด โดยเฉพาะการปรับแผนการตลาดที่หันมาเน้นคนไทยและกลุ่มคนต่างชาติที่ทำงานในไทยมากขึ้น และสร้างโอกาสในการขยายตลาดโดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มมากขึ้น เช่นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเพื่อการแต่งงาน/ฮันนีมูน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวเพื่อการผจญภัยและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นต้น แต่การท่องเที่ยวก็ส่งผลเสียได้เช่นกันถ้าหากการท่องเที่ยวนั้นไม่ใช่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์หรือเชิงวัฒนธรรม ซึ่งการท่องเที่ยวแบบอุตสาหกรรมผลประโยชน์มากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ตกอยู่กับนายทุนผู้ประกอบการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังส่งผลเสียต่อมลภาวะ สภาพแวดล้อม ระบบนิเวศน์วิทยาและทำให้สังคมเสื่อมลง หากพิจารณาดูแล้ว พบว่าไม่เข้ากับประเทศไทยในแง่ของศิลธรรม จริยธรรม ดังนั้นการท่องเที่ยวที่จะยั่งยืนได้ประโยชน์ในระยะยาวไม่ใช่การท่องเที่ยวแบบอุตสาหกรรม แต่จะต้องเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เนื่องจากว่าการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเรื่องของอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งมีอยู่เป็นส่วนน้อยจึงสมควรที่จะต้องมีการศึกษาและมีกลยุทธ์ในการสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ในสภาวการณ์ปัจจุบันรัฐบาลได้กำหนดมาตรการเร่งด่วนในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว คือเร่งสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ และเร่งรัดมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว โดยดำเนินการร่วมกับรัฐและเอกชนในการประชาสัมพันธ์ดึงดูดนัดท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของคนไทยในประเทศ และปรับแผนงบประมาณของส่วนราชการการที่ได้รับงานประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 อยู่แล้ว เพื่อใช้ในการจัดการฝึกอบรมและสัมมนาให้กระจายทั่วประเทศ รวมทั้งลดหย่อนค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดให้มีการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นถูกจัดให้อยู่ในโครงสร้างตลาด (Structure) แบบแข่งขันกึ่งผูกขาดกล่าวคือไม่มีอุปสรรคในการเข้าตลาด (Barrier) รวมถึงผู้ซื้อ (Buyer) เป็นจำนวนมากอีกทั้งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการแข่งขันกันระดับสูงจากลักษณะดังกล่าวทำให้ในปัจจุบันผู้บริโภคสามารถที่จะใช้บริการจากทางเลือกที่หลากหลายของธุรกิจการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความพึงพอใจของตนได้ตามความต้องการมากยิ่งขึ้น (การกระตุ้นการท่องเที่ยวสู่ภาวะเศรษฐกิจ. 2552. ออน-ไลน์) ซึ่งเมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยนั่นหมายความว่าหน่วยงานองค์กรและประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในทุกระดับก็มีโอกาสการจะได้ต้อนรับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน รวมถึงจังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งในเขตติดต่อกับทั้งภาคเหนือกับภาคกลางและเป็นพื้นที่ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอยู่มาก

จังหวัดอุตรดิตถ์ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนล่าง เมืองแห่งพระแท่นศิลาอาสน์ตำนานอันลึกลับของเมืองลับแล ดินแดนแห่งลางสาดหวานหอมและบ้านเกิดของพระยาพิชัยดาบหัก ขุนศึกคู่บารมีสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช อุตรดิตถ์เป็นเมืองเก่าแก่ มีหลักฐานการค้นพบโบราณวัตถุสมัยก่อนประวัติศาสตร์ สมัยอยุธยา และสมัยธนบุรี มีเมืองพิชัยและสวางคบุรีเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์เป็นเมืองหน้าด่านของกรุงศรีอยุธยา เดิมทีตัวเมืองอุตรดิตถ์เป็นเพียงตำบลชื่อ บางโพธิ์ท่าอิฐขึ้นกับเมืองพิชัย แต่เพราะบางโพธิ์ท่าอิฐซึ่งอยู่ริมฝั่งขวาของแม่น้ำน่านเจริญรวดเร็ว เพราะเป็นท่าเรือขนถ่ายสินค้า ดังนั้นในสมัยรัชกาลที่5 พระองค์จึงโปรดเกล้าฯ ยกฐานะตำบลบางโพธิ์ท่าอิฐขึ้นเป็นเมืองอุตรดิตถ์ ซึ่งมีความหมายว่าท่าน้ำแห่งทิศเหนือแต่ยังคงขึ้นกับเมืองพิชัยต่อมาอุตรดิตถ์กลับเจริญขึ้นกว่าเมืองพิชัยจึงได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นจังหวัดและเมืองพิชัยเลื่อนลงไปเป็นอำเภอหนึ่งขึ้นกับจังหวัดอุตรดิตถ์จนทุกวันนี้

อำเภอลับแลเป็นอำเภอหนึ่งที่ตั้งอยู่ด้านทิศใต้ของจังหวัดอุตรดิตถ์ซึ่งลักษณะทางกายภาพทางภูมิศาสตร์เป็นภูเขาที่เป็นเทือกเขาผีปันน้ำ ที่ติดต่อกับจังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน และจังหวัดลำปางในเขตอำเภอลับแลเป็นลักษณะปลายเทือกเขาดังกล่าว วางแนวจรดเขตพื้นที่อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งชาวบ้านเรียกเทือกเขาดังกล่าวว่าเทือกเขาฤาษี และมีลักษณะพิเศษสุดทางภูมิอากาศ กล่าวคือ เป็นเขตมรสุมมีความชุ่มชื้นตลอดปี ดั้งนั้นเขตพื้นที่อำเภอลับแลเป็นเขตพื้นที่ ที่อุดมสมบูรณ์ประชาชนได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมล้านนาตะวันออกจากอาณาจักรเชียงแสนภาษาพูดเป็นภาษาคำเมือง (ไทยล้านนา) จากทุนทางวัฒนธรรมและธรรมชาติดังกล่าวจังหวัดอุตรดิตถ์จึงได้นำนโยบายให้อำเภอลับแลเป็นจุดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดที่เน้นรูปแบบการท่องเที่ยว ที่พักที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่กำลังเป็นที่นิยม คือ"โฮมสเตย์" ไว้รองรับผู้ท่องเที่ยวจะได้เข้าพักอาศัยกับชาวบ้านในชุมชนและดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับชาวบ้านในเขตพื้นที่ดังกล่าวด้วย(การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. 2552. ออน-ไลน์)

ตำบลฝายหลวงซึ่งขึ้นกับอำเภอลับแล จัดว่ามีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอยู่มากเพราะว่ามีจุดเด่นด้านผู้คนที่มีอัธยาศัยไมตรีที่มี มีน้ำใจ ดำรงชีวิตแบบพอเพียงสภาพแวดล้อมยังคงความเป็นธรรมชาติ ประชาชนมีอาชีพการทำนา ทำสวนผลไม้ และสวนผักจักรสาน การทอผ้า การแปรรูปผลิตภัณฑ์พื้นบ้านต่าง ๆ ที่ได้จากวัสดุที่มีในท้องถิ่นและพื้นที่ใกล้เคียงเป็นต้น ความมีอารยธรรมของชุมชนทำให้คนในพื้นที่ยังคงรักษา สืบทอดโบราณสถานความความเป็นวัฒนธรรมของชุมชนไว้ สถานที่สำคัญ ๆ และมีความโดดเด่นทางด้านวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลฝายหลวง ได้แก่ วัดเจดีย์คีรีวิหารมีบรมธาตุเจดีย์ทรงลังกาบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าตั้งอยู่ พระประธานเป็นพระพุทธรูปศิลปะสุโขทัยอันงดงาม วัดดอนสักมีศาลบาตร หอกลอง หอระฆังและโบสถ์น้ำสำหรับปูชนียวัตถุ พระประธานในอุโบสถเนื้อทองเหลือง มีบานประตูและหน้าบันเป็นไม้แกะสลักที่เก่าแก่และสวยงาม อนุสาวรีย์เจ้าฟ้าฮ่าม

กุมาร เป็นอนุสาวรีย์ของปฐมกษัตริย์ผู้ครองเมืองลับแลฝ่ายหลวงซึ่งเป็นฝ่ายแห่งแรกของไทยโดย รัชการที่ 5 ได้เสร็จเป็นองค์ประธานเปิดฝ่ายแห่งนี้

นอกจากนี้ในเขตตำบลฝ่ายหลวงมีประเพณีวัฒนธรรมที่น่าสนใจมากมาย เช่น ประเพณีแห่น้ำขึ้งโรจัดขึ้นในวันสงกรานต์ของทุกปีเป็นการแสดงความเคารพบรรพบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้ว โดยเฉพาะดวงวิญญาณของเจ้าฟ้าฮ่ามกุมารตลอดจนเทพอารักษ์ เป็นเสมือนการรำลึกถึงพระคุณบรรพบุรุษผู้ทำให้บ้านเมืองร่มเย็นเป็นสุขถึงปัจจุบัน เมื่อมีผู้คนหรือนักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาเยี่ยมเยือน เที่ยวชมและร่วมงานประเพณี วัฒนธรรมในเขตตำบลฝ่ายหลวง จะได้พบความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนที่ไม่เหมือนกับในชุมชนอื่น และได้ชมธรรมชาติที่สวยงาม และวัฒนธรรมอันเก่าแก่ ที่หาดูได้ยาก ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างข้อได้เปรียบและปัจจัยในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในเขตตำบลฝ่ายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการสร้างงาน การเพิ่มรายได้ และส่งผลดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษากลยุทธ์ในการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตตำบลฝ่ายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง และเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีความเหมาะสม และเติบโตมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อให้ทราบถึงการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวในเขตตำบลฝ่ายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

2.2 เพื่อประเมินความต้องการของนักท่องเที่ยวในด้านการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตตำบลฝ่ายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

2.3 เพื่อให้ได้กลยุทธ์แนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตตำบลฝ่ายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

3. ขอบเขตการวิจัย

คณะผู้จัดทำได้กำหนดขอบเขตการวิจัยครั้งนี้ โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภทด้วยกัน

3.1 ขอบเขตเนื้อหา ประกอบด้วยแนวคิดทฤษฎีทางการตลาด/กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาด การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การประสานงานความร่วมมือระหว่างชุมชนในท่องถิ่นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.2 ขอบเขตระยะเวลาในการวิจัย 12 เดือน เริ่มต้นตั้งแต่ โดยเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2552 ถึง เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2553

3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลฝ่ายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

3.4 ขอบเขตผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วยประชาชน แกนนำ ผู้นำชุมชน กลุ่มอาชีพ องค์การบริหารส่วนตำบล วัด โรงเรียน และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในพื้นที่

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

4.1 ทำให้ทราบถึงสถานการณ์การการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมทั้งทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ที่ศึกษา

4.2 เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตตำบลฝายหลวง

4.3 ทำให้ทราบถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวในด้านการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ที่ศึกษา

4.4 ได้แนวทางและกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตพื้นที่ที่ศึกษา

5. นิยามคำศัพท์เฉพาะ

วัฒนธรรม คือ ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน, วัฒนธรรมในทางวิทยาการหมายถึง วิถีการดำเนินชีวิต ตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า (The way of life) ซึ่งเป็นพฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิตสร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้อยู่ในหมู่พวกของตน

คำว่า “วัฒนธรรม” มาจากคำสองคำคำว่า “วัฒน” จากคำศัพท์ “วฑฺฒน” ในภาษาบาลี หมายถึงความเจริญ ส่วนคำว่า “ธรรม” มาจากคำศัพท์ “ธรฺม” ในภาษาสันสกฤต หมายถึงความดี เมื่อนำสองคำมารวมกันจึงได้คำว่า “วัฒนธรรม” หมายถึงความดีอันจะก่อให้เกิดความงอกงามที่เป็นระเบียบเรียบร้อย วัฒนธรรมสามารถแสดงออกมาได้ผ่าน ดนตรี วรรณกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม การละครและภาพยนตร์ แม้บางครั้งอาจมีผู้กล่าวว่า วัฒนธรรม คือ เรื่องที่ว่าด้วยการบริโภคและสินค้าบริโภค เช่น วัฒนธรรมระดับสูง วัฒนธรรมระดับต่ำวัฒนธรรมพื้นบ้าน หรือวัฒนธรรมนิยมเป็นต้น แต่นักมานุษย์วิทยาโดยทั่วไปกล่าวถึงวัฒนธรรมว่ามิได้เป็นเพียงสินค้าบริโภค แต่หมายรวมถึงกระบวนการในการผลิตสินค้าและการให้ความหมายแก่สินค้านั้น ๆ ด้วย ทั้งยังรวมไปถึงความสัมพันธ์ทางสังคมและแนวการปฏิบัติที่ทำให้วัตถุและกระบวนการผลิตหลอมรวมอยู่ด้วยกัน ในสายตาของนักมนุษย์วิทยาจึงรวมไปถึงเทคโนโลยี ศิลปะ วิทยาศาสตร์รวมทั้งระบบศีลธรรม (วัฒนธรรม. 2552. ออน -ไลน์)

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ การท่องเที่ยวเพื่อชมสิ่งที่แสดงความเป็นวัฒนธรรม เช่น ปราสาท พระราชวัง วัดโบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณี วิถีการดำเนินชีวิต ศิลปะทุกแขนง และสิ่งต่าง ๆ ที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองที่มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับ สภาพแวดล้อมการดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคสมัย ผู้ท่องเที่ยวจะได้รับทราบประวัติความเป็นมาความเชื่อ มุมมอง ความคิด ความศรัทธา ความนิยมของบุคคลในอดีตที่ถ่ายทอดมาถึงคนรุ่นปัจจุบันผ่านสิ่งเหล่านี้

การส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยว คือ การส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยว เป็นส่วนผสมของการส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกหนึ่งตัวที่จะกระตุ้นให้เกิดการซื้อผลิตภัณฑ์อย่างรวดเร็วในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งหมายถึงกิจกรรมทางการตลาดท่องเที่ยวทั้งหลายที่นอกเหนือจากการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เพื่อจูงใจนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายให้เกิดซื้อผลิตภัณฑ์และเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ตัวแทนจำหน่ายและพนักงานขาย

กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด คือ แผนการทำงาน แนวทาง วิธีการสร้างและการกำหนดรูปแบบของเทคนิคต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการส่งเสริมการตลาดด้านการโฆษณา การใช้บุคคล การส่งเสริมการขาย และการประชาสัมพันธ์เพื่อทำให้ผลการดำเนินการขององค์การธุรกิจมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างชัดเจนตามเป้าหมายที่องค์การธุรกิจได้กำหนดไว้

การตลาดเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือ ปรัชญาทางการจัดการที่มุ่งเน้นไปสู่ความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยอาศัยการวิจัยการตลาด การพยากรณ์ การคัดเลือกทรัพยากรการท่องเที่ยวที่กำลังอยู่ในความต้องเพื่อให้ธุรกิจได้รับประโยชน์สูงสุดในการเสนอบริการแก่นักท่องเที่ยวตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

6. คำถามการวิจัย

6.1 ศักยภาพและข้อจำกัดของกรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตตำบลฝายหลวงเป็นอย่างไร

6.2 การท่องเที่ยวที่ตำบลฝายหลวงเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจริงหรือไม่เพราะอะไร

7. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

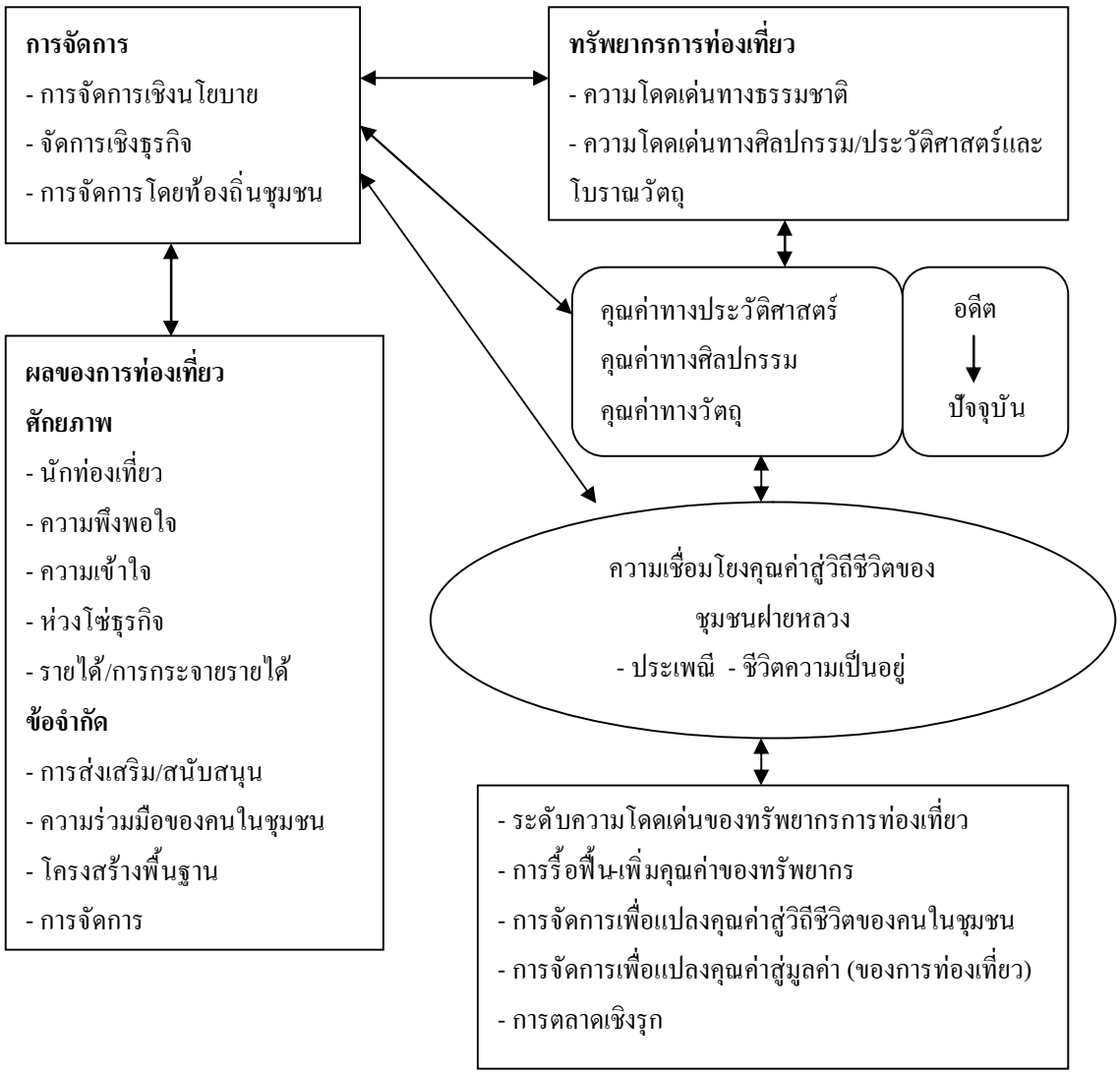

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย